

Taidokkaat yksityiskohdat ihastuttavat risteilyvieraita.

RISTEILLEN
Shanghaista Japaniin

Meriromantiikka on kiehtonut matkailijoita kautta aikojen. Nykymatkailija yhdistää Kaukoidän kohteet Aasian-risteilyllä.

Teksti ja kuvat: JOHANNA SIHVONEN

Intiimiä risteilytunnelmaa etsivät nauttivat olostaan pienillä jokilaivoilla, mutta virikkeitä kaipaaville on viime vuosina rakennettu tuhansien matkustajien megaristeilijöitä, jotka kyntävät merta etenkin Välimeren ja Karibian alueilla.
Mitä tehdä, jos Karibia on jo koluttu ja Eurooppa tuntuu yhtä eksoottiselta kuin lomamatka kotimökille? Merille mielivän ei tarvitse pestautua rahtilaivalle päästäkseen nauttimaan eksoottisista matkakohteista, sillä Aasian upeita maisemia voi yhdistää myös helppoon ja huolettomaan risteilymatkustamiseen. Royal Caribbeanin Orientin helmet -risteilyllä seilattiin Kiinasta Japaniin ja Etelä-Koreaan.

Shanghain laitamilla Wusongkoun satamassa kelluva Voyager of the Seas ei jätä vierailijaa kylmäksi. Turussa vuonna 1999 aikansa suurimmaksi risteilijäksi valmistunut alus tekee vaikutuksen vielä 13 vuoden jälkeenkin. Joidenkin risteilijöiden muovisesta kitschistä ei ole tietoakaan, vaan ruokasalien kattokruunut ja spa-alueen kreikkalaistyyliset pylväiköt säväyttävät myös paljon nähnyttä asiakaskuntaa.
Yksityiskohtiin on panostettu, ja aktiviteeteista löytyy kaikkea hyvin varustellusta kuntosalista golfsimulaattoriin ja koripallokentästä teinien rakastamaan pelihalliin. Pisimmät jonot muodostuvat laivan ylpeyksien, kiipeilyseinän ja luistinradan kohdille.
Suomalaisten talvien kasvatteihin pieni jäähalli ei juuri tee vaikutusta, mutta viihteellinen jääshow tarjoaa elämyksiä koko rahan edestä. Rytmistä kilpavoimistelua ja jäätanssia ennen näkemättömällä tavalla yhdistelevä esitys kuuluu risteilyn kohokohtiin, eivätkä kauaksi siitä jää laivan teatterin tyylikkäät Broadway-tyyliset iltashow'tkaan.

Risteilyiltä tuttu konsepti vaihtuvine matkakohteineen, monipuolisine risteilyohjelmineen ja ylenpalttisine ruokatarjoiluineen on säilytetty myös Aasian-reiteillä, mutta kokonaisuutta on muokattu vastaamaan paremmin matkakohteen tarpeita.
Ruokalistat sisältävät länsimaisten vaihtoehtojen lisäksi aasialaiseen makuun räätälöityjä herkkuja, ja moni laivan yli tuhatpäisestä henkilökunnasta puhuu äidinkielenään kiinaa. Se onkin tarpeen, sillä yllätykseksemme amerikkalaisten omistaman risteilijän asiakaskunta koostuu lähes yksinomaan aasialaisista matkustajista.
Sekä kiinaa että englantia sujuvasti puhuva risteilyisäntämme **Fang Lixin** tekee parhaansa risteilyvieraiden viihtymiseksi, mutta pienestä ulkopuolisuuden tunteesta ei silti tahdo päästä eroon koko risteilyn aikana. Kiinalaiset arastelevat kontaktin ottamista länsimaisiin matkailijoihin, ja laivayhtiön periaate taata vieraidensa viihtyminen ohjaamalla samasta maasta kotoisin olevat samoihin ravintolapöytiin ei paranna tilannetta.
Laivan kaksikielisyys aiheuttaa välillä myös huvittavia tilanteita ja vanhat kaskut hitaista hämäläisistä heräävät eloon; nauramme esiintyjien sutkautuksille vasta viisi minuuttia muun yleisön jälkeen, kun tarina on käännetty meille englanniksi.

Ohjelmallisen meripäivän jälkeen saavutaan ensimmäiseen vierailukohteeseen, Japanin Kobeen. Vuonna 1995 maailmaa järkyttäneestä maanjäristyksestä ei näy kaupungissa enää jälkeäkään, jollei sellaiseksi lasketa muistomerkkiä sataman lähellä. 1,5 miljoonasta asukkaastaan huolimatta Kobe vaikuttaa helposti lähestyttävältä pikkukaupungilta, jossa vierailun arvoiseksi osoittautuu etenkin poikkeuksellisen viehättävä Chinatown. Keskustan alueella on lisäksi mainiot ostosmahdollisuudet, joita etenkin kiinalaiset kanssamatkustajamme hyödyntävät innolla.
Jonotamme takaisin laivaan riisinkeittimien ja muun kodinelektroniikan ympäröiminä ja mietin, mahtaako pariskunta edellämme saada jättikokoisen televisiolaatikon sopimaan hyttiinsä.

Pienehkö Kobe ei välttämättä tarjoa tarpeeksi katseltavaa kahdeksi päiväksi, mutta sieltä on lyhyt matka sekä vajaan kolmen miljoonan asukkaan Osakaan että Japanin kauneimmaksi kaupungiksi kutsuttuun Kiotoon.
Opastetulle kokopäiväretkelle osallistuminen kannattaa, sillä paikallisen oppaan kertomat lukuisat tarinat avaavat Japanin ainutlaatuista kulttuuria ja historiaa matkailijalle opaskirjoja seikkaperäisemmin. Japanin entinen keisarillinen pääkaupunki Kioto tarjoaa toinen toistaan kauniimpia temppeleitä ihailtaviksi, niistä peräti 17 on kirjattu Unescon maailmanperintölistalle. Räpsimme valokuvia upeista pyhäköistä kuin japanilaismatkailijat konsanaan.
Gionin kuuluisalla ravintola-alueella kohtaamme myös geishaksi

Yu's Garden -puisto Shanghain keskustassa on rauhallinen keidas miljoonakaupungin keskellä.

opiskelevia maiko-tyttöjä ja syömme matkan mieleenpainuvimman aterian, shabu-shabun, japanilaisversion Aasiassa tunnetusta hotpot-ruokalajista.
Osa Kioton-vierailijoista palaa Kobeen unohtumattomalla luotijunakyydillä, ja hieman kateellisena kuuntelemme heidän hehkutustaan illallispöydässä. Onneksi luotijunat liikennöivät myös Shanghaissa, ja päätämme saman tien testata Maglev-junaa Kiinaan palattuamme.

Japanin-vierailun jälkeen palaamme päiväksi Kiinan puolelle, tosin vain kuvitteellisesti, sillä pysyttelemme laivalla kokonaisen meripäivän.
Risteilyn lähes 3500 matkustajasta 3000 on kiinankielisiä, mikä antaa risteilylle oman, varsin poikkeavan leimansa.
Kaksi päivää hillittyjen ja muodollisten japanilaisten seurassa on omiaan korostamaan kiinalaisten kanssamatkustajiemme päinvastaista luonteenlaatua. Sosiaalisten ja äänekkäiden kiinalaisten parveilu ja välillä lähes käsirysyksi äityvä jonotuskulttuuri on ulkopuolisesta välillä hämmentävää seurattavaa.
Kulttuurien yhteentörmäyksiltäkään ei laivalla vältytä, sillä muiden eurooppalaisten kanssa keskustellessamme kohtaamme toistuvasti kiinalaismatkustajiin kohdistuvaa paheksuntaa. On totta ja monesti harmittavaakin, että monet kiinalaisista juttelevat kovaäänisesti teatterinäytöksissä, etuilevat estoitta ruokajonoissa ja jättävät illallispukukoodit huomioimatta, mutta vanha viisaus, maassa maan tavalla, lisää sopua tässäkin asiassa.
Vaikka risteilyaluksille ominainen ylellinen ilmapiiri hieman kärsiikin kanssamatkustajien huolettomuudesta, ovat hyväntuuliset ja tyytyväisen oloiset kiinalaiset toisaalta erinomaista matkaseuraa etenkin juhlatunnelmaa nostatettaessa. Aasialaisten pidättyväisyydestä ei näy jälkeäkään promenadella järjestettävissä mukaansa tempaavissa iltajuhlissa, joissa kokonaiset perhekunnat intoutuvat irrottelemaan fanittamansa risteilyisännän johdolla. Rohkeimmat pikkulapset huutelevat Hello! vaaleahiuksiselle skandinaaville viilettäessään ohi tanssijonossa, ja pääsen testaamaan Ni hao! -tervehdystäni.

Ohjelmatarjontaa ja tapahtumia riittää myös kannen allasalueelle.

Riehakkaan, mutta rentouttavan meripäivän jälkeen on aika palata japanilaistunnelmiin, sillä edessä on päivä Nagasakissa. Surullisenkuuluisa kaupunki ei varmasti koskaan toivu täysin toisen maailmansodan atomipommista, mutta katukuvassa pommin tuhoista ei näy enää jälkeäkään. Nagasaki on sateisenakin päivänä varsin eläväinen, kiitos muun muassa Japanin suurimpiin kuuluvan sataman.
Nähtävää olisi varmasti muuallakin, mutta suurin osa matkailijoista valitsee perinteisen reitin ja ajelee raitiovaunulla kaupungin läpi atomipommin putoamiskohtaan, Rauhanpuistoon, johon on koottu maailman eri valtioiden lahjoittamia veistoksia. Sateisenharmaassa säässä järkälemäisen, mieshahmoisen rauhanpatsaan vartioima puisto tuntuu lähes aavemaisen tyhjältä. Hiljaiseksi vetää myös viereinen atomipommimuseo, jonka pysäyttävä näyttely jättää vierailijaan lähtemättömän jäljen. Kirjoitamme nimemme atomipommien vastaiseen vetoomukseen lukemattomien nimikirjoitusten jatkoksi.

Kiipeilyseinä viihdyttää hurjapäitä.

Aasian-risteily alkaa kääntyä kohti loppuaan, mutta sokerina pohjalla on edessä vielä tutustuminen Etelä-Korealle kuuluvaan Jejun saareen. Ulkomaalaiset matkailijat eivät ole vielä kunnolla löytäneet tätä luonnonkaunista pikku saarta, mutta 550 000 asukkaan saarella vierailee vuosittain miljoonia eteläkorealaisia. Saari kuuluu olevan etenkin vastavihittyjen parien suosiossa, sillä se tunnetaan myös lisänimellä Honeymoon Island. Tihkusade ja sumuinen sää eivät tällä kertaa juuri nosta romanttisuuspisteitä, mutta maalaukselliset tulivuorimaisemat, omaleimainen kulttuuri ja pienet kodikkaat kylämiljööt houkuttelevat palaamaan Jejulle toistekin.
Ei ole ihme, että Havaijia muistuttava saari on pärjännyt hyvin erilaisissa vertailuissa. Matkakohteiden kilpailuttamisesta voi olla montaa mieltä, mutta jotain kertonee sekin, että vastikään päättyneessä maailmanlaajuisessa Maailman seitsemän luonnonihmettä -äänestyksessä Jeju selvisi voittajien joukkoon ja jätti samalla taakseen muun muassa Galapagossaarten ja Grand Canyonin kaltaisia maailmanluokan nähtävyyksiä.

Viikon risteilyloma kuluu kuin siivillä, ja pian horisontissa pilkottaa taas Wusongkoun avaruusalusta muistuttava satamarakennus. Vielä on muutamia matkapäiviä jäljellä, ja niiden aikana ennätämme ihastua monipuolisen Shanghain vetovoimaan. Kiinan länsimaisimmaksi kaupungiksi kehuttu ja parjattu kaupunki on ainutlaatuinen yhdistelmä uutta ja vanhaa.
Ikivanhat pikkutemppelit nököttävät sovussa taivaita kohti kurkottelevien modernien pilvenpiirtäjien lomassa. Vierailukohteita on sopivasti, ja kävellen ehtii nähdä paljon pieniä, mutta kiinnostavia yksityiskohtia. Kuumankostea ilma verottaa hieman nautintoa, mutta onneksi lomalla ei ole mihinkään kiire.

Ylelliset ruokasalit tekevät illallishetkistä nautinnon.

Illallisen aikana hyttiin ilmestyvä pyyhe-eläin riemastuttaa.

Voyager of the Seas -alus on rakennettu Suomessa.

Kioton Kultainen temppeli on vaikuttava näky.

Punainen shintolaistemppeli kuuluu Kioton kauneimpiin nähtävyyksiin.

Shanghain Bund-kävelykadulta on komeat näkymät Huangpu-joen vastarannalle.

Jejun tulivuorisaari Etelä-Koreassa on tuntematon helmi.

Vulkaaniset kivipatsaat ovat yleinen näky Jejun saarella.